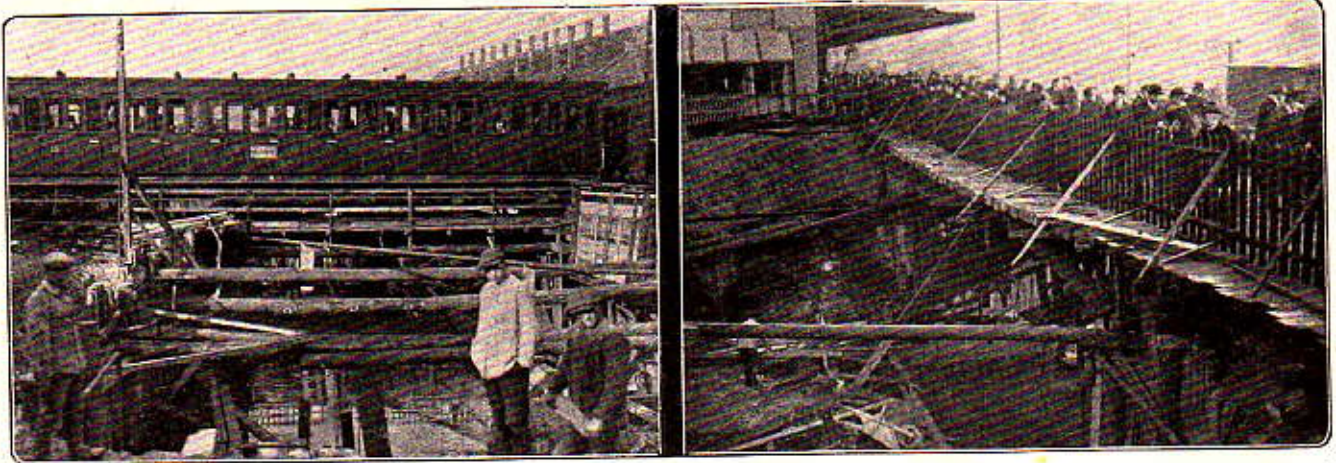

De zand- en grindkwestie te Bussum.

De levensgevaarlijke „Teufelsbrücke” te Bussum boven de zand-, grind- en water-vallei, die bestemd is, eens een tunnel te worden. Links: De spoorbrug; rechts: De voetgangersbrug.

Er stond een oud station met een diep-liggend tweede-perron. Het bestond uit zand, dat in den zomer in wolken opstoot.

En als het geen zomer was, bestond het uit modder en plassen water. Daarom kwam er grind, waarmede men de plassen dempte, en toen bestond het uit zand en grind. Er lag een overweg met vier afsluitboomen, waartusschen de haastige forensen, die den trein wilden halen, door schalksche spoorwegwachters werden opgevangen.

Er klonk gescheld — getier.

„Heil! . . . Maak open, die boomen! . . . Vervloekte kerel! . . . maak open!”
Toen kwamen er een aannemer en planken en een timmerloods en... zand. Er verschenen grondwerkers, die groeven en groeven en toen kwam er... water.

Daarna kwam er grind; toen zand en eindelijk kwam er... water.

Vervolgens stond er een stoommachine, die rookte en vuur uitblies en pompte en... toen kwam er water.

Er verschenen „Ingezonden stukken”, daarna kwamen er dagen en maanden en een jaar, toen... kwam er water.

Eindelijk stonden er gewichtige heeren, om eens pólshoogte te nemen, toen kwam er zand en grind en daarna kwam er... water.

Toen werd de timmerloods een station met echte loketten en wachtkamers en een krantenjuffrouw en een hardnekkig-zelfsluitende deur, die de vluchtige forensen op 't onverwachts vastgreep: — aan de

beenen, aan de armen, in 't middenlijf, — en vastklemde.

Toen kwamen er sloepers en daarna puin en afbraak en een verkoo-ping.

De stoommachine en het oude station verdwenen en in de plaats van water kwam er toen een tunnel.

Ook lagen er nu het onderste gedeelte van een veelbelovend eiland-perron en balken en zand en grind.

Toen kwamen er dagen en weken en maanden en groeiden langzaam op dit eiland-perron „wachtkamers met mooie meubels en centrale verwarming”, die gesloten bleven. Daarna kwamen er wéér dagen en weken en maanden en zand en grind en toen... een sierlijke overkapping. Er kwam regen en sneeuw en hagel en dat alles kwam door de overkapping heen.

En toen het voorjaar werd, kwamen er planken, om over die overkapping heen te leggen.

Toen verschenen er ook weer grondwerkers, die groeven op de plek waar het oude station werd afgebroken.

Zij groeven en groeven en toen kwam er water, vervolgens zand en grind en daarna... water.

Men plaatste er een elektrische machine, die vlugger pompte, toen kwam er zand en grind en... eindelijk water.

Er werd een brug gelegd, waarover nu de treinen langzaam moeten rijden; een brug, die angstwekkend veert en rust op palen, die wortelen in zand en grind en stroomend water.

Toen kwamen wij en kiekten, vervolgens kwam er... water en ten slotte stond er de dichter-zanger H. J. P. H. Clinge Doorenbos en zong:

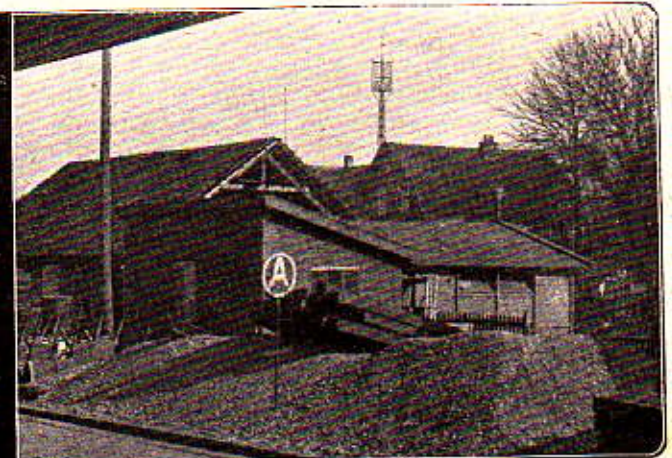
Kijkt, daar in die diepe diepte,
Die ons al'zoo diep verveelt.
Wordt een droevig, dreinzend, drenzend,
Drassig drama afgespeeld.
Zie ze draven, zie ze zwooogen
In der aarde nate schoot.
Niemand kon vermoeden, dat daar
Onze oude vliet eens vlood.

Ons vernuft dat kent geen grenzen,
Nergens, nergens stáán we voor:
Dieze kloven gaan we over,
Dikke bergen gaan we door.
Simplon- en de Gothard-tunnel,
Werden door 't heeal beroemd
En als „dritt” im Bunde” wordt de
Bussumtunnel nu genoemd.

Zwitserland is niet bereikbaar,
Maar wij hebben een Ersatz:
Bussum heeft zijn Teufelsbrücke
(Iedereen zit in de rats).
Zie het diep ravijn beneden!
Zie den steilen rotsenwand!
Zie de trotsche watervallen!
Maling heb j' aan Zwitserland.

In dees d'stributie-tijden
Zien we met dankbaar gemoed
't Rijklijk vloeiend helder water:
Eind'lijk weer eens „over'lo.d"!
d' Aannemer der vochtmeêre
Heeft als lichtpunt ook nog dit,
Dat hij, ho: het ook mag „loopen”
Nimmer op een droogje zit.

U denkt niet, dat het een wel is,
Schoon er steeds geklater is:
't Is wel water, maar wie zegt U,
Dat dat ook wél water is?
Als die wélwel wél een wel is
(Wat ik wel verouderst)
Wel, dán zeg ik: nou is het toch
Wel wel welletjes die wel.

Bussum, zooals het er thans door de zand- en grindkwestie uitziet: 'n aanbevelenswaardige „Ersatz” voor Alpentouristen.